

[Indenrigsministeren.]

mindskelse af tilsvarelsbeløbenes betydning sted. Medens afløsningsstilsvarene i skatteåret 1959-60 således betød en belastning for de betalende omegnskommuner svarende til gennemsnitlig ca. 7 pct. af deres udskrivning af opholdskommuneskat, udgør tilsvarelsbeløbet for indeværende skatteår kun gennemsnitlig ca. 1,7 pct. af omegnskommunernes udskrivning af opholdskommuneskat. De i 1959 fikserede udligningstilsvare, der årligt svares til Københavns kommune, udgør ca. 16,5 mill. kr. for Gentoftes vedkommende og ca. 8,1 mill. kr. for Frederiksbergs vedkommende.

Uanset den kritik, der også fra venstres og det konservative folkepartis side tidligere har været fremført mod de gentagne uændrede forlængelser af denne lovgivning, må det efter regeringens opfattelse anses for mindre heldigt nu at foretage ændringer af de gældende afløsnings- og udligningsordninger, idet disses endelige udformning naturligt bør ske i sammenhæng med løsningen af en række andre problemer, der for tiden er genstand for overvejelse. Jeg kan i så henseende navnlig henvise til det meget aktuelle spørgsmål om en ændring af opgave- og byrdefordelingen i forbindelse med kommunalreformen.

Jeg har herefter ment at burde foreslå revisionen af denne lovgivning udskudt i yderligere 2 år.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om tilskud til de offentlige veje*. Ved lovforslaget tilvejebringes hjemmel for, at fastprisordningen kan anvendes i forbindelse med kommunale vejarbejder, der udføres med refusion af vejfonden.

Som det vil være det høje ting bekendt, er fastprisordningen med virkning fra den 1. oktober blevet gennemført for bygge- og anlægsarbejder, hvor staten er bygherre, samt, i det omfang det er foreneligt med lovgivningen, for bygge- og anlægsarbejder, hvortil der ydes statsstøtte. For så vidt angår vejarbejder, finder fastprisordningen allerede anvendelse for arbejder på hoved-

landeveje, herunder motorveje, der betales fuldt ud af staten, samt for arbejder, hvortil der ydes vejfondstilskud.

Der er imidlertid ikke i den gældende vejtilskudlov hjemmel for at udstrække fastprisordningens anvendelsesområde til de kommunale vejarbejder, der udføres med refusion, idet kommunerne efter loven frit kan afgøre, på hvilken måde de lader disse arbejder udføre. Da udgifterne til kommunernes refusionsberettigede vejarbejder udgør en væsentlig andel af de samlede vejudgifter, nemlig i de senere år henved $\frac{2}{3}$ af vejudgifterne, har regeringen fundet det rimeligt, at der foretages en ændring af vejtilskudsloven, således at disse vejarbejder også bliver omfattet af fastprisordningen. Det skal understreges, at forslaget kun indfører fastprisordningen for vejarbejder, som kommunerne lader udføre ved entreprenør, og det berører således ikke kommunernes adgang til ved egen foranstaltning at udføre disse arbejder, eventuelt med teknisk bistand fra andre kommuner, hvorved specielt tænkes på amtsvejvæsnernes bistand ved sognekommunale vejarbejder.

Kommunernes vejudgifter afholdes først og fremmest til vedligeholdelse og administration af vejnettet, med herudover afholder kommunerne anlægsudgifter, især til anlægsarbejder på det ikke-gennemgående vejnet. Det er på vejområdet vanskeligt at sondre skarpt mellem på den ene side almindelig vedligeholdelse og på den anden side anlægs- og forbedringsarbejder, og det er derfor fundet nødvendigt i lovforslaget at indføre en dispensationsadgang, således at der kan gøres undtagelser fra fastprisordningen for vejarbejder, hvor kravet om fastpris må anses for åbenbart uhensigtsmæssigt.

Da man her i folketinget ikke tidligere har haft lejlighed til at drøfte fastprisordningen, finder jeg anledning til at fremdrage en enkelt af ordningens gunstige virkninger, nemlig at de almindeligt forekommende bestemmelser om prisregulering af entreprisesummen i entreprisekontrakterne nu praktisk taget afskaffes, hvilket medfører forenkling med hensyn til kontrol med entreprenørens priser. Det vil samtidig være betryggende for bygherren at kunne regne med, at der ikke senere kan opstå mer-